

קול קורא למאמרים מחקריים ועיוניים לאסופת מאמרים:

החברה הישראלית בימי קורונה ד"ר הגר חגי'ג' ברגר (עורכת) יועצים: פרופ' טובה גמליאל, פרופ' גד יאיר

"השנה היא שנת 2020. חורף קשה פוקד חלקים גדולים בעולם. נגיף לא ידוע פושט על מחוז והאן בסין רבבות אנשים נדבקים ומתים. מראות של גופות אדם מוטלות על הריצפה מוצגות בטלוויזיה ללא הפסק. כל אנשי המחוז נכנסים לבידוד והרחובות הופכים לעיי חורבות. אט אט הנגיף פורץ את מחוזות והאן, ומאיים לשם קץ לתפקידם של בני האנוש על פני כדור הארץ"

תרחיש אימים זה לכאורה אינו חדש לנו, אך יחד עם זאת -- משהו בהתפרצות הנוכחית משקף מצב קיצוני ממה שאנו מכירים, ומעמיד תרחישים אפוקליפטיים כמציאות ממשית. נגיף הקורונה, שנכנס לחיינו בדצמבר 2019 וחצה במהירות את גבולות סין, הכניס את העולם בכלל ואת החברה הישראלית בפרט לתוך תרחיש שכזה. לפי הנתונים ב-WHO אזרחים ב-114 מדינות הוכנסו לבידוד כפוי. ה-COVID-19, בשמו הרפואי, גבה עד היום 4,291 קורבנות, 118,000 נדבקים (הנתונים נכונים ל-11.3.2020).

ההתפשטות המהירה והמפתיעה של COVID-19 מסמלת לא רק את חשיבות חקירת הנגיף עצמו אלא את היחס לאירוע כאירוע חברתי תרבותי, המסמל את הטווח שבין אי-וודאות למול הצמדות ל"עובדות", שייכות וסולידריות למול הדרה וחרדה מ"האחר", התבוננות על תהליכים גלובליים למול התכנסות להקשרים מקומיים לוקליים; בצד כך עולות תחושות של אשמה, הכחשה וכעס, התכנסות לעבודה אישית, וחיפוש אחר משמעות. תהליכים אלו מצביעים על מגוון מבעים חברתיים ותרבותיים.

המעוניינות ומעוניינים לערוך "אתנוגרפיה בהולה" ולקחת חלק באסופת מאמרים, מוזמנים לשלוח תקצירים רלוונטיים. יתקבלו בברכה תקצירים מכלל הדיסציפלינות ולבד שיפנו מבט וינסו לפתח את הסוגייה שעומדת לפנינו. אורך התקצירים לא יעלה על 400 מילים. עליהם לתאר את קווי המתאר של המאמר המוצע לאסופה. התקצירים יעברו שיפוט מסודר, כמקובל. את התקצירים יש לשלוח עד ליום 25.4.2020. תאריך הגשת המאמר: ספטמבר 2020.

מייל להגשת תקצירים: hagarhazazberger@gmail.com

בכל שאלה ועניין, אשמח לעמוד לרשותכם,

לימים רגועים מאלו

בברכה,

ד"ר הגר חגי'ג' ברגר